

Sandefjord, 5. juni 2012: Vedtak i sak 138-2011.

Klager: NN

Innklaget: Forretningsforum AS, Moldegt. 9, 0467 Oslo

Saken gjelder: Om klager har fremmet innsigelse hun burde fått vurdert før inkasso ble iverksatt. Om varslene tilfredsstillende gjeldende regelverk.

Thor Dahls gt. 1 A
Postboks 311, 3201 Sandefjord
Tlf.: 33 46 56 57 . Faks: 33 46 93 13
E-Mail: post@inkassoklagenemnda.no
Bankgiro: 2490.56.30748
Org.nr.: 971 317 612
www.inkassoklagenemnda.no

1. Kravet

Kravet gjelder ubetalt husleie til Boligsameiet XX, Oslo. Det er iverksatt to saker mot klager, og klager skal ha mottatt flere inkassovarsler. I den ene saken er det fremlagt betalingsoppfordring der hovedkravet utgjør kr 18 415. Inkassosalær er lagt til kravet med kr 1 500. I den andre saken er det fremlagt «Varsel ved særlig tvangsgrunnlag» der hovedkravet utgjør kr 20 896. I denne saken er det ikke krevet utenrettslige inkassoomkostninger i tillegg til hovedkravet. Kravene er ikke betalt.

2. Saksforholdet

Klager fremsatte klage til Inkassoklagenemnda der han blant annet viste til at han gjentatte ganger hadde mottatt inkassovarsler fra fordringshaver med påstand om at han var skyldig husleie. Klager opplyste at kravet tidligere også var forsøkt inndrevet av annen inkassator. Ny pågang ble iverksatt fra innklagede i april 2011, nå med to uspesifiserte krav. Innklagede besvarte ikke klagers henvendelse der han fremsatte innsigelse mot kravet samt dokumentasjon på at kravet ikke var korrekt fordi det skulle vært motregnet.

Sekretariatet for Inkassoklagenemnda henvendte seg skriftlig til innklagede i brev 20.06.11 og 20.12.11. Verken brev eller forsøk på telefonkontakt resulterte i tilbakemelding på nemndas henvendelse og anmodning om uttalelse.

Med bakgrunn i den manglende tilbakemeldingen fra innklagede ble klager tilskrevet og forespurt om det var iverksatt ytterligere innfordringstiltak i saken der det var sendt betalingsoppfordring. Den andre saken, der det var varslet om rettslig pågang ble avvist under henvisning til at det ikke var krevd inkassokostnader utover det som eventuelt fremkom av dommen som var oppgitt som tvangsgrunnlag.

Klager opplyste at han etter klagen ikke hadde hørt noe, verken fra fordringshaver eller innklagede. Klager avviste dessuten at det skulle foreligge noen dom.

3. Partenes anførsler

Klager anfører at det ikke skulle vært fremmet noen krav mot ham. Kravet er en hevnaksjon for fordringshaver etter at fordringshaver tapte en tvistesak i retten. Innklagede har ikke svart på henvendelser. Det avvises at det foreligger noen dom av 01.07.08.

Innklagede har ikke besvart Inkassoklagenemndas henvendelser.

4. Inkassoklagenemndas syn på saken

Saken ble behandlet i fulltallig nemndsmøte 21. mai 2012. I samsvar med punkt 5.5 i Avtale mellom Norske Inkassobyråers Forening og Forbrukerrådet om klagenemnd for inkassosaker, ble saken avgjort på grunnlag av fremlagte dokumenter og klagers fremstilling. Vedtak ble truffet med følgende begrunnelse:

Etter inkassoloven § 22 og avtale mellom Norske Inkassobyråers Forening og Forbrukerrådet av 20. februar 2003 om klagenemnd for inkassotjenester behandler Inkassoklagenemnda klage på inkassoselskaper i forbindelse med tvist om forpliktelser etter inkassoloven. Loven gjelder inndrivning av forfalte pengekrav, men inneholder ikke regler om hvordan det underliggende sivilrettslige forhold skal løses. Dette er et spørsmål som hører under domstolene. I slike saker tar nemnda derfor ikke endelig stilling til hovedkravet, men bare om det er grunnlag for inkassokostnader. En vurdering av holdbarheten av hovedkravet og de innsigelser som er gjort gjeldende, kan da likevel få betydning.

Det følger av inkassoloven § 17 første ledd at skyldneren plikter å erstatte fordringshaverens nødvendige kostnader ved utenrettslig inndrivelse etter standardsatser fastsatt i forskrifter med hjemmel i § 19. Etter § 17 andre ledd kan inkassokostnader likevel ikke kreves når skyldneren hadde innsigelse som det var rimelig grunn til å få vurdert før inndrivningen ble satt i verk og innsigelsen er fremsatt i tide. Det samme gjelder dersom fordringshaver eller inkassator har opptrådt i strid med god inkassoskikk (lovens § 8) overfor skyldneren eller dersom reglene i §§ 9 til 11, jf. § 12 er overtrådt.

I denne klagesaken er det iverksatt to inkassosaker mot klager. Det fremgår ikke av de fremlagte varslene hva kravene gjelder, men begge er sendt fra samme fordringshaver, Sameiet XX.

I saken der det er sendt «Varsel ved særlig tvangsgrunnlag» er det ikke beregnet inkassosalær. Slik nemnda ser det, foreligger det da ikke noen tvist om forpliktelser etter inkassoloven. Nemnda har i sin praksis lagt til grunn at klager ikke har noen saklig interesse i å få nemndas uttalelse, idet klager ikke vil kunne oppnå noe annet eller mer ved en nemndbehandling. Denne delen av klagen avvises derfor fra behandling.

Etter inkassoloven § 9 skal fordringshaver eller inkassator før inkassotiltak settes i verk ha sendt skyldneren skriftlig varsel på papir om at inkasso vil bli satt i verk. I forarbeidene til loven er det i Ot prp. nr. 2 (1987-88) på side 57 uttalelser om hvordan varslene skal sendes. Til tross for puringer har innklagede ikke lagt frem kopi av noe inkassovarsel som skal være sendt klager.

Klager har fremlagt kopi av mottatt betalingsoppfordring. Det heter her blant annet «Oversittes betalingsfristen, gjør vi Dem oppmerksom på at ytterligere omkostninger vil påløpe.» Inkassoklagenemnda har, av eget tiltak, vurdert betalingsoppfordringen mot gjeldende regelverk.

Etter § 10 skal betalingsoppfordringen angi at unnlatt betaling kan føre til ytterligere kostnader for skyldneren og til rettslig inndrivning. I NOU 1983:8 er kravene til spesifisering omhandlet. Det fremgår at det ikke kan kreves at det presist angis hvilke kostnader som vil påløpe. Det er tilstrekkelig å nevne at det vil påløpe ytterligere kostnader som kan bli belastet skyldneren. Det presiseres at det ikke under noen omstendighet må oppgis uriktig høye kostnader eller gis inntrykk av at dette er kostnader skyldneren må bære uavhengig av sakens utfall. Finanstilsynet har i sin tilsynspraksis innrettet seg etter dette og har også lagt til grunn at verken inkassovarsel eller betalingsoppfordring uforbeholdent skal gi uttrykk for at det vil påløpe inkassokostnader (etter lett eller tung sats) ved unnlatt betaling innen de lovpålagte frister. Begrunnelsen er at en skyldner som fremmer innsigelser mot kravet som han har rimelig grunn til å få vurdert, ikke er erstatningspliktig.

Etter nemndas syn er innklagedes betalingsoppfordring formulert på en slik måte at det kan oppfattes slik at skyldneren, uten videre, påføres ytterligere omkostninger dersom fristen for betaling oversittes. Nemnda mener den fremlagte betalingsoppfordringen er i strid med lovens § 10, og at den derved øker betalingspresset og utsetter klager for urimelig påtrykk, jf. inkassoloven § 8 annet ledd. Klager plikter da ikke å erstatte fordringshavers inkassokostnader, jf. inkassoloven § 17 fjerde ledd.

Nemnda er etter dette kommet til at det foreligger brudd på inkassoloven §§ 10 og 8, og at klagers erstatningsplikt for de utenrettslige inkassokostnadene er bortfalt etter inkassoloven § 17 fjerde ledd.

Vedtaket er enstemmig.

5. Vedtak:

1. Klagen i sak 73143 avvises.
2. I sak 73144 gis klager medhold, og plikter ikke å betale inkassokostnader.

Rune Jensen
Leder Inkassoklagenemnda